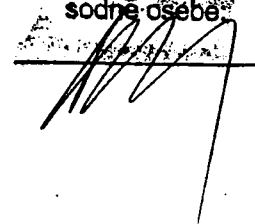

I U 2287/2011-25

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA
UPRavno sodišče REPUBLIKE SLOVENIJE

dne 9.5.2012 20

Podpis pristojne
sodne osebe

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in Agata Zavašnik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: REPUBLIKA SLOVENIJA, Okrožno sodišče v Ljubljani, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo RS, Ljubljana, po državnem pravobranilcu Gregorju Godeši, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi tožeče stranke zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-207/2011/6 z dne 17. 11. 2011,

na seji 9. maja 2012

RAZSODILO:

I. Tožba se zavrne.

II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi prosilca (v nadaljevanju: stranka z interesom) in odpravila odločbo tožeče stranke št. Su ZDIJZ 1-8/2011 z dne 13. 9. 2011. Tožeči stranki je odredila, da mora stranki z interesom v roku 31 dni od vročitve odločbe omogočiti vpogled v vse dokumente iz A spisa stečajnega spisa opr. št. St 146/2007, pri čemer je dolžna prekriti določene osebne podatke, in sicer ime, priimek in elektronsko pošto osebe, odgovorne za sestavljanje bilance, imeni, priimek ter podpis dveh posameznikov, ki sta pripravila dokument na listu 15, ter na listu 31 ime in priimek osebe, ki je pripravila dokument. V obrazložitvi odločbe navaja, da je stranka z interesom pri tožeči stranki naslovila zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, v kateri je zahtevala vpogled v stečajni spis že izbrisane družbe Elitex, proizvodnja in trgovina d.o.o., Ljubljana, ki se je vodil pod opr. št. St 146/2007. Najprej je tožeča stranka z odločbo št. Su ZDIJZ 1-8/2011 z dne 31. 5. 2011 zahtevo stranke z interesom zavrnila, zoper to odločbo se je stranka pritožila, drugostopenjski organ pa je izdal odločbo, s katero je tedanjo odločbo tožeče stranke odpravil in ji zahtevo vrnil v ponovno odločanje. V ponovljenem postopku je tožeča stranka izdala odločbo, s katero je zahtevi stranke z interesom delno ugodila na način, da ji je posredovala dokumente, ki so že bili objavljeni na oglasni deski sodišča oziroma v Uradnem listu RS. Zoper to odločbo se je stranka z interesom pritožila in je drugostopenjski organ z izpodbijano odločbo pritožbi ugodil in odločil, kot je navedeno zgoraj. V nadaljevanju obrazložitve tožena stranka navaja, da se je stranka z interesom osebno zglasila pri toženi stranki in povedala, da se njena pritožba nanaša le na A spis stečajnega spisa, ne pa tudi na B spis zadevnega spisa. V nadaljevanju navaja, da tožeča stranka spada med zavezanca za posredovanje informacij javnega značaja, da zahtevana informacija izvira iz delovnega področja tožeče stranke in se nahaja v materializirani obliki ter da tožeča stranka z njo razpolaga. Zahtevani dokumenti v stečajnem spisu tako izpolnjujejo vse kriterije, ki jih za obstoj informacij javnega značaja določa Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Tožena stranka je eno od pravnih oseb tudi pozvala, naj se izjasni o tem, ali prijavlja stransko udeležbo v postopku oziroma ali zahtevana informacija za njih predstavlja katero izmed izjem od prosto dostopnih informacij. Odgovora ni prejela, pri tem pa v odločbi pojasnjuje, da je stranskega udeleženca pozvala, še preden je stranka z interesom obrazložila, da se njena pritožba nanaša le na spis A, ne pa tudi na spis B. Spis B je namreč tisti, ki vsebuje večino podatkov in informacij, ki se nanašajo na druge pravne osebe. V nadaljevanju odločbe tožena stranka pojasnjuje, da v obravnavani zadevi ne gre za izjemo po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (to je, da ne gre za poslovno skrivnost). V konkretnem primeru gre za podatke, ki zadevajo pravno osebo, ki ne obstaja več, saj se je zadevni stečajni postopek pravnomočno končal dne 6. 11. 2008 z izbrisom pravne osebe iz sodnega registra in ji razkritje podatkov, ki se

nanašajo nanjo, ne more povzročiti nikakršne poslovne škode. Tožena stranka je med drugim tudi ugotovila, da se v dokumentih pojavljajo osebni podatki fizičnih oseb, pri čemer opozarja, da v konkretnem primeru oziroma v večini primerov ne gre za varovane osebne podatke. V dokumentih se pojavljajo tako imena ter priimki javnih uslužbencev in funkcionarjev, ki so javni na podlagi določbe tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Nadalje se pojavljajo osebni podatki fizičnih oseb, ki so že javno dostopni v javnih evidencah in ti podatki niso varovani z določbami Zakona o varstvu osebnih podatkov in jih tožeča stranka stranki z interesom lahko razkrije. Ne glede na to pa se na določenih dokumentih pojavljajo tudi osebni podatki oseb, ki so kot zaposleni v pravnih osebah pripravljali dokumente, kasneje posredovane sodišču. Za razkritje teh podatkov ni ustrezne pravne podlage, kar pomeni, da ti podatki predstavljajo izjemo od prostega dostopa v skladu s 3. točko prvega odstavka 6. člena ZDIJZ in se zato ti podatki prekrijejo.

2. Tožeča stranka je vložila tožbo po svojem zakonitem zastopniku Državnem pravobranilstvu RS skladno s 7. členom Zakona o državnem pravobranilstvu. V tožbi povzema potek postopka in pojasnjuje obrazložitev drugostopenjske odločbe. V tožbi tožeča stranka kot ključno postavlja vprašanje pravilne uporabe materialnega prava. Po mnenju tožeče stranke bi bilo potrebno zahtevo stranke z interesom presojati po določbah Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP), ne pa po določbah ZDIJZ. ZDIJZ ureja režim dostopnosti informacij javnega značaja na splošno, torej z vseh področij, 150. člen ZPP pa ureja dostopnost informacij s točno določenega področja, to je pravnih (v konkretnem primeru stečajnih) spisov in ob tem zahteva, da prosilec izkaže upravičen interes ter hkrati določa, kdo o izkazanosti le-tega odloča. Po 150. členu ZPP imajo stranke pravico pregledovati oziroma prepisovati spise pravde, v kateri so udeležene, drugim osebam pa se lahko ta pregled in prepis spisov dovoli, če imajo opravičeno korist. Dokler postopek teče, dovoli to predsednik senata, potem ko je končan, predsednik oziroma predstojnik sodišča oziroma delavec na sodišču, ki ga ta določi. Sodna praksa upravnega sodišča glede vprašanja, kateremu izmed obeh predpisov je treba dati prednost, dosledno ocenjuje razmerje med zakonoma kot razmerje specialnejšega predpisa do splošnejšega, ko gre za uporabo 150. člena ZPP, ki ureja pregled in prepisovanje spisa. ZPP je specialnejši predpis in mu je zato treba dati prednost. V nasprotnem primeru se izniči vsa procesna zakonodaja in postane določba 150. člena ZPP nepotrebna. Iz 150. člena ZPP posredno izhaja prepoved dajanja informacija iz pravnega spisa komurkoli, ki ni v tem členu izrecno določen. Pri tem se tožeča stranka sklicuje na stališča iz štirih sodb upravnega sodišča. Sklicuje se tudi na stališče Vrhovnega sodišča RS v sodbi opr. št. I Up 731/2005 ter na sklep vrhovnega sodišča opr. št. Cpg 1/2011. Iz navedenih stališč vrhovnega sodišča izhaja, da je ZPP v odnosu do ZDIJZ, ko gre za vprašanje uporabe 150. člena ZPP, specialnejši predpis in je zato potrebno dati

prednost uporabi tega zakona, saj bi glede na naravo dokumentov v sodnih spisih uporaba ZDIJZ lahko privedla do tega, da bi vsakdo, brez izkazovanja v zakonu utemeljenega interesa, pridobil dostop do podatkov sodnega spisa, pri tem pa bi lahko prišlo do izigravanja zakonskih omejitev in varstev. Zaradi tega bi morala stranka z interesom zatrjevati opravičen interes in ga izkazati, da bi bilo lahko njeni zahtevi ugodeno. Če bi bila tožeča stranka dolžna stranki z interesom izročiti predmetno dokumentacijo, bi bilo s tem poseženo v pravni položaj tožeče stranke. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in s sodbo odloči, da se pritožba stranke z interesom zoper prvostopenjsko odločbo zavrne, podrejeno pa, naj se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka po Pravilniku o povrnitvi stroškov v upravnem sporu.

3. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da so zavezanci za dostop do informacij javnega značaja tudi sodišča, kar je ves čas postopka upoštevala tudi tožeča stranka, ki je zahtevo stranke z interesom obravnavalo skladno z določbami ZDIJZ. ZDIJZ sodiščem ne daje nobenega posebnega statusa, zato lahko na podlagi tega zakona kdorkoli zahteva tudi dokumente, s katerimi sodišče razpolaga, kot informacijo javnega značaja. Pravica stranke do vpogleda v spis po 150. členu ZPP in pravica do informacij javnega značaja nista pravici, ki bi bili v medsebojni koliziji oziroma bi se izključevali. V konkretnem primeru je stranka z interesom dostop do dokumentov stečajnega spisa zahtevala na podlagi določb ZDIJZ in kot tako je tožena stranka zahtevo tudi obravnavala. Nadalje tožena stranka opozarja, da sodna praksa upravnega sodišča, kot jo navaja tožeča stranka, ni uporabljena enako v vseh primerih odločanja o dostopu do dokumentov iz sodnih spisov. Pri tem citira sodbo opr. št. I U 658/2009-10 z dne 27. 10. 2010, kjer je sodišče pritrdilo stališčem tožene stranke in zapisalo, da tožeča stranka ne more biti uspešna s sklicevanjem na eno od prejšnjih sodb, saj je razvoj sodne prakse glede vprašanja dostopa do informacij javnega značaja sčasoma privedel do določenih sprememb v presoji tovrstnih zadev. Glede citirane sodbe vrhovnega sodišča pa je sodišče v tej sodbi jasno zapisalo, da je treba glede razmerja med ZKP oziroma ZP-1 ter ZDIJZ upoštevati, da gre za različne pravne temelje, na katerih se določeni podatki lahko posredujejo in med njimi ne velja razmerje splošnosti in specialnosti oziroma starejšega in novejšega predpisa. Primarno je varstvo kateregakoli sodnega ali upravnega postopka zagotovljeno z izjemami iz 6. do 8. točke 1. odstavka 6. člena ZDIJZ, kadar je tak postopek še v teku in bi razkritje zahtevanega podatka škodovalo njegovi izvedbi. V konkretnem primeru pa ta izjema ni prišla v poštev, ker je stečajni postopek že pravnomočno končan. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
4. Stranka z interesom v odgovoru na tožbo navaja, da je tožeča stranka napačno zapisala, da gre za pravdni spis, saj je stečajni postopek vrsta nepravdnega postopka. Tožeča stranka je vseskozi njegove zahteve obravnavala na podlagi

ZDIJZ. V nobeni od predhodnih odločb se ni sklicevala na določbe ZPP, ampak je postopek vsakokrat vodila kot upravni postopek po Zakonu o splošnem upravnem postopku. Tožeča stranka tudi nikoli ni osporavala, da gre v primeru listin, ki so v stečajnem spisu, za informacije javnega značaja, ki izvirajo iz delovnega področja organa, torej sodišča. Nadalje se stranka z interesom sklicuje na to, da je tožeča stranka že večkrat ugodila njeni zahtevi po ZDIJZ in dovolila vpogled v stečajni spis ter navaja številke teh spisov. Torej je dala prednost določbam ZDIJZ pred določbo 150. člena ZPP. Nadalje stranka z interesom še opozarja, da med izjeme po 6. členu ZDIJZ sodijo tudi podatki, ki so bili pridobljeni ali sestavljeni zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in bi njihovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Citirana izjema pa ne more veljati v postopkih, ki so že zaključeni, med slednje pa sodi tudi stečajni postopek nad dolžnikom Elitex d.o.o. Ta se je že končal, družba pa je bila izbrisana iz sodnega registra. Sicer pa je javno sojenje ustavno varovana kategorija. V stečajnih postopkih, za katere je doslej zahteval dostop do stečajnih spisov, je kot ena od strank nastopala država oziroma vsaj eden od številnih uporabnikov javnih sredstev. Tudi v stečaju nad dolžnikom Elitex d.o.o. je bil eden od upnikov Ministrstvo za finance, ZPIZ in ZZZS, ki so vsi uporabniki javnih sredstev. Sicer pa mu tožeča stranka onemogoča dostop do spisov tudi v nekaterih drugih zadevah, kjer zahtevke naslavlja po 150. členu ZPP, bodisi kot stranka postopka ali kot pooblaščenec katere od strank postopka. Tožeča stranka se pri utemeljitvi tožbe sklicuje tudi na dosedanjo sodno prakso upravnega sodišča, pri čemer navaja nekatere sodbe, kjer pa gre za drugačen položaj od tega. Zadeve niso primerljive. Stranka z interesom predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

5. Tožeča stranka v pripravljanih vlogah z dne 30. 1. 2012 in 7. 2. 2012 ponovno zatrjuje, da je treba zahtevo stranke z interesom presojati po določbah ZPP in ne ZDIJZ. Sklicuje se na sodno prakso upravnega sodišča, po kateri oba zakona nudita različen odgovor na vprašanje, ali se lahko listine iz sodnega spisa dajo na vpogled vsakomur ali samo stranki v postopku in tistemu, ki ima opravičeno korist. Sodišče je pri tem dalo prednost ZPP kot specialnejšemu predpisu. Takšnemu stališču pritrjuje tudi vrhovno sodišče. Glede sodbe, na katero se tožena stranka sklicuje, pa tožeča stranka odgovarja, da je v tisti zadevi prosilec zahteval fotokopijo sodne odločbe, izdane v pravomočno končanem kazenskem postopku, pri čemer je bilo v obravnavani zadevi prosilčevi zahtevi sicer v delu, ki se nanaša na pridobitev odločbe ugodeno, vendar pa ta sodba ne daje odgovora na zadevno vprašanje, med drugim tudi ne glede vprašanja posredovanja drugih listin, ki se nahajajo v spisu. Sodba Vrhovnega sodišča RS opr. št. I Up 731/2005 z dne 4. 10. 2007, na katero se sklicuje tožena stranka, pa prav tako pritrjuje navedbam tožeče stranke, pri čemer velja omeniti, da je v predmetni zadevi sodišče zavzelo tudi stališče, da je treba v vsakem primeru zahtevane informacije ugotoviti, ali z določbo posameznega zakona, ki ureja določeno področje izvrševanja javnih nalog, ne izhaja prepoved posredovanja določenih podatkov. Po 150. členu ZPP

posredno izhaja prepoved dajanja informacij iz pravnega spisa komurkoli. Glede navedb stranke z interesom v odgovoru na tožbo pa navaja, da pri svojem odločanju ni vezana na preteklo prakso sodišč v zvezi z odločanjem o dostopnosti podatkov iz spisov, treba je upoštevati tudi to, da se ta praksa vseskozi spreminja, posamezni primeri pa se tudi sicer med seboj razlikujejo. Sicer pa v drugem odstavku 39. člena ustave piše, da ima vsakdo pravico dobiti informacijo javnega značaja, in sicer tisto, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes. Javnost sojenja pa je pojem, ki se nanaša na javnost glavne obravnave v postopkih ter pravico drugih oseb do pregleda in prepisa spisa. V konkretnem primeru stranka z interesom ni izkazala opravičene koristi v smislu določbe 150. člena ZPP in ni bilo pogojev za ugoditev njeni zahtevi.

6. Stranka z interesom v pripravljalni vlogi z dne 15. 2. 2012 navaja, da tožeča stranka ne pojasni, zakaj je njene zahtevke obravnavala uradna oseba sodišča za dostop do informacij javnega značaja in ne predsednik sodišča, ki je po ZPP pristojen izdajati dovoljenja za pregled in prepis posameznih spisov po tem, ko je postopek, na katerega se zahtevani spis nanaša, končan. Postopek se je začel po ZDIJZ in ZUP in se ne more nadaljevati po ZPP. V zvezi z navedbo, da tožeča stranka ni vezana na preteklo prakso sodišč, pa se stranka z interesom sklicuje na 22. člen ustave, ki določa pravico do enakega varstva pravic. To pomeni, da sodišče ne sme samovoljno oziroma arbitrarno odstopiti od uveljavljene in enotne sodne prakse. Nadalje še navaja, kolikokrat je bilo njenim zahtevam za vpogled v stečajne spise ugodeno in izpostavlja primer, ko je tožeča stranka najprej prošnji ugodila, kasneje si je premislila in izdala negativno odločbo, potem pa si je v isti zadevi zopet premislila in je zahtevi delno ugodila. V stečajnem postopku ni javnih glavnih obravnav, zato tovrsten javni nadzor sojenja v teh postopkih ni mogoč. Delni nadzor javnosti je zakonodajalec omogočil šele z uveljavitvijo Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti ali prisilnem prenehanju, ko se nekatere listine javno objavljajo na spletnih straneh AJPES-a.

K točki I izreka:

7. Tožba ni utemeljena.
8. ZDIJZ v 4. členu določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. 26. člen tega zakona pa določa, da lahko organ v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca, če ugotovi, da zahtevani podatek oziroma dokument pomeni izjemo po 6. členu tega zakona. Sodišče sledi utemeljitvi izpodbijane odločbe, da je zahtevana dokumentacija informacija javnega značaja, zato skladno z določilom drugega odstavka 71. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) ne bo ponavljalo razlogov za

odločitev, ampak se v celoti sklicuje na utemeljitev tožene stranke. Sodišče zgolj poudarja, da je tožena stranka pravilno ugotovila, da tožeča stranka spada med zavezanca za posredovanje informacij javnega značaja, da zahtevana informacija izvira iz delovnega področja tožeče stranke in se nahaja v materializirani obliki ter da tožeča stranka z njo razpolaga, zato zahtevani dokumenti v stečajnem spisu izpolnjujejo vse kriterije, ki jih za obstoj informacij javnega značaja določa ZDIJZ. Prav tako je tožena stranka pravilno ugotovila, da se v dokumentih pojavljajo osebni podatki fizičnih oseb, pri čemer pa v večini primerov ne gre za varovane osebne podatke, ker pa se pojavljajo tudi osebni podatki oseb, ki so kot zaposleni v pravnih osebah pripravljali dokumente, kasneje posredovane sodišču, je tožena stranka pravilno odločila, da se ti podatki prekrijejo.

9. Tožeča stranka ima sicer prav, ko zatrjuje, da ZDIJZ ureja režim dostopnosti informacij javnega značaja na splošno, 150. člen ZPP pa ureja dostopnost informacij s točno določenega področja in je zato specialnejši predpis ter da 150. člen ZPP daje pravico pregledovati spise pravde le strankam in tistim, ki imajo opravičeno korist. Vendar pa je treba upoštevati, da tako tolmačenje lahko velja le za tiste sodne spise, kjer postopki še potekajo. Po mnenju sodišča je namreč v konkretnem primeru treba upoštevati tudi določilo 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Iz citiranega določila je razvidno, da je ob logični razlagi tega določila zakonodajalec na nek način predvidel, da bi bila lahko informacija javnega značaja tudi podatek iz sodnega spisa, v kolikor ne bi ustrezal definiciji izjeme, kot je opredeljena v citiranem določilu. Tak podatek je torej izjema v primeru, če bi njegovo razkritje škodovalo izvedbi postopka, iz česar logično izhaja, da če njegovo razkritje ne bi škodovalo izvedbi postopka, potem pa tak podatek ne bi predstavljal izjeme. Vsekakor pa izvedbi postopka ne more škodovati podatek iz sodnega spisa, kjer je postopek že končan, tako kot v konkretnem primeru. Tožeča stranka se sicer v tožbi sklicuje na štiri sodbe upravnega sodišča, kjer je sodišče zavzelo stališče, da je treba upoštevati posamezne procesne zakone, ki dajejo samo določenim osebam pravico do vpogleda v spis, ker so specialnejši predpisi glede na ZDIJZ. Vendar pa pri večini od zadev, ki jih tožeča stranka citira, postopki še niso bili končani. Po drugi strani pa je v zadevi opr. št. I U 658/2009 upravno sodišče potrdilo odločbo Informacijskega pooblaščenca, ki je odredil, da je potrebno prosilcu posredovati fotokopijo sklepa sodišča, vendar je šlo v tem primeru za dokument iz kazenskega postopka, ki je bil že pravnomočno končan in zato razkritje zahtevanih podatkov ni moglo škoditi izvedbi postopka. Glede sodbe vrhovnega sodišča opr. št. I Up 731/2005, na katero se sklicujeta obe stranki, pa je treba najprej poudariti, da v tem primeru ni šlo za prošnjo za vpogled v sodni spis, temveč za prošnjo za

vpogled v dokumentacijo javne agencije. V tej sodbi je sodišče sicer res zavzelo stališče, da je treba v vsakem primeru zahtevane informacije ugotoviti tudi, ali iz določb posameznega zakona ne izhaja prepoved posredovanja določenih podatkov. Če se to stališče prenese na primer, ko želi nekdo vpogledati v sodni spis, po mnenju sodišča to pomeni, da je treba preveriti, ali ni podana katera izmed izjem iz 6. člena ZDIJZ, ki prepoveduje dostop do podatkov, če bi njegovo razkritje škodovalo izvedbi postopka. V takem primeru je po mnenju sodišča treba upoštevati določila procesne zakonodaje, ki samo določenim osebam dovoljujejo vpogled v spise. Vendar bi to veljalo le pri postopkih, ki so še v teku. V isti sodbi pa je vrhovno sodišče zavzelo tudi stališče, da je treba glede dostopa do informacij, ki so vključene v sodbe kazenskega sodišča ali odločbe o prekršku in razmerje med Zakonom o kazenskem postopku, Zakonom o prekrških ter ZDIJZ upoštevati, da gre za različne pravne temelje, na katerih se določeni podatki lahko posredujejo. To stališče pa si je po mnenju upravnega sodišča treba razlagati tako, da je v določenih primerih mogoč vpogled v sodni spis tudi na podlagi ZDIJZ, vendar le pod pogoji, da niso podane izjeme iz 6. člena ZDIJZ v povezavi s posameznimi procesnimi zakoni.

10. Ker je odločitev tožene stranke po mnenju sodišča pravilna in zakonita, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo.

K točki 2 izreka:

11. Sodišče ni ugodilo tožbi v delu, ki se nanaša na povrnitev stroškov postopka, ker skladno s četrtem odstavkom 25. člena ZUS-1 trpi vsaka stranka svoje stroške, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. maj 2012

Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

